

متن پرسش

سلام استاد: تسلیت عرض می‌کنم شهادت امام صادق (ع) را، حرفی داشتم و اونم اینکه چرا با شما باید حرف بزئم ولی از اون چراهایی نه که اگه دوست ندارم حُب نزنم، اصلا چرا به محض فکر کردن به رهبر در بین این نظام و سیاست بازی ها و این بازی ها بیام و با شما حرف زدن رو نقطه قابل قبولی بدونم برای این که بخودم بگم خوب شد همه چیز رو گردن آقا ننداختم، و دلم نمیخواد حکایت همونی بشه که بعضا یا دلشون میخواد بگن حاج قاسم موی دماق آمریکاست. حرفی که میزنم این است که تا کی می‌خواهیم بنشینیم و تماشا کنیم که مسئول فرهنگی نهادی یا سازمانی طبق شرح وظایف اش پوستره‌ای دم کوچه را تعویض می‌کند و در کانال های ایتا هم مدام تاکید می‌کنند بر خلوص و اخلاص و دین و مذهب و اصول دین و... اگر هم اغتشاشی پیش آمد و کلی خسارت وارد شد و حتی کلی کشته شدند، پول دادن برای باز سازی بانک ها و اماکن و... راحت است، و اگر بگوییم بیایید همین پول را قبل از این که این اتفاق نیفتد روی بخش فرهنگی کار کنید شروع می‌کنند بگویند که حُب چه کنیم، جوانان جذب نمی شوند و حلقه صالحین نداریم و این حرف ها. بنده به شما عرض می‌کنم که خودم یک مذهبی هستم و نماز اول وقتم ترک نمی‌شود و ان شاءالله هم که نشود ولی در نماز یا حتی شب که برای آرامش است مغزم منفجر می‌شود و حتی به مرزهای دیوانگی هم سرک می‌زنم از فریاد های بینوایانه و بدبختانه ای که در ذهنم رخ می‌دهد، احساس می‌کنم خداوند در نماز بهم میگه نماز بخوره تو کمرت. خیلی جایگاه عظیمی است سرباز بودن، آیا کسی که در میانه آتش است دلش نمیخواهد که او هم مثل بقیه از شرّ ظلم راحت شود و شاید کسی بگوید که بیا سنگی برداریم و پرتاب کنیم تا بلاخره آزاد شویم و اما کسی مثل آوینی میان تیر و خمپاره ارزش حفظ شدن این لحظات برایش از خونسش هم بیشتر است، چون خیلی زیاد تر از آنی که فکرش را بکنیم به آن فکر کرده بود و دریافته بود دشمنش را و می‌دانست دشمن او بعث عراق نیست بلکه شیطان نفسی است که آن وسط سعی می‌کند ما را از عهد با خدا باز گرداند و ما امروز هم در جنگ اقتصادی همچنین چیزی را مشاهده می‌کنیم، شاید از دست من بر نیاید حل کردن مشکلی مانند نداشتن تجهیزات لازم برای تامین انرژی آن هم توسط دانش بنیان، باید بتوانم اما چگونه، این چگونه دیگه از اون چگونه ها نیست و این جاست که فکر کردن به دفاع مقدس کمی ارضایم می‌کند که بگم خدا حتما هست و بر منکرش لعنت، دیگر تردیدی نیست، دانش بنیانی باید رفت جلو چون فقط آقا گفته و تموم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً همه نکته همین نکته آخر است. آری! خدا هست و حال مائیم و جهانی که همان خدا روبه روی ما قرار داده تا یک جا همچون مولایمان حضرت اسدالله الغالب باشیم و مانند شهید خرازی اگر یک دست از دست می دهیم، دست از مقابله با دشمن برداریم. و یک جا « فی العین قَدْی وَ فی الخلق شَجا » در چشم خار و در گلو استخوان داریم و ناظر به تکه تکه شدن فرزندان اسلام در غزه می شویم در حالی که هیچ کاری نمی توانیم انجام دهیم، ولی هر روز هزار بار در خود ذوب می شویم و در عین حال می دانیم پیروزی امری است بالاتر از آن که نتانیا هو به دنیال آن است همان طور که عدالت گرایی امری است غیر از محروم گرایی. و این یعنی در مقابل آینده حضور تاریخی ما هیچ بن بست نیست و ما از این جهت پای خود ایستاده ایم به همان معنایی که خدا هست. ایمان، مأوا گزیدن در آغوش خدایی است که حضرت رب العالمین است و خدا می داند آن مادری که فرزند خردسالش را در بمباران رژیم صهیونیستی از دست می دهد، هنوز فرزندش آخرین نفس های حیاتش را تمام نکرده که در افق جان آن مادر، نوری از امید برای حضوری متعالی ظهور می کند. و این است راز حضور هرچه بیشتر در جبهه مقابله با استکبار که پیشاپیش آن را حضرت زینب «سلام الله علیها» تجربه کرده اند با آن همه امید و نباید از این همه حضور غفلت کنیم هرکجا که باشیم. جناب آقای دکتر فؤاد ایزدی در رابطه با افول آمریکا و فردایی دیگر، نکاتی فرمودند که خوب است به آن فکر شود. <https://eitaa.com/jedaaltv/۳۹۰۳> موفق باشید